

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.6. S. Columbani exilium secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Episcopi viginti sex, quorum primus est ^{Sæculum VII}
Isidorus Hispalensis, subscripserunt, dein- ^{A.C. 610.}
de Nomina Archiepiscoporum Emerita-
ni, Tarraconensis & Narbonensis visun-
tur. Constitutionis Episcopo Toletano
faventis causa fuit, quod hanc Civitatem
Gothorum Reges in Sedem sibi delege-
rint.

§. VI.

Secundum S. Columbani Exilium.

Sancto Columbano in Gallia, postquam
Vesuntione redierat, diu quiescere
non licuit, quippe Rex Theodoricus sæ- ^{Jon. vit.}
pius ministros misit, qui eum e Mona- ^{c. 35. Etc.}
sterio suo Luxoviensi exire, & in patriam
suam remeare, compellerent. Statue-
rat S. Abbas, non obedire, sed potius
expectare, donec ex loco, in quem Dei
voluntate advenerat, vi ejiceretur; ni-
hilominus cum cerneret, ipsius causa ce-
teros Fratres periclitari, sponte abiit an- ^{Sup. Lib.}
no, ex quo in hoc Deserto commora- ^{XXXV. §. 9.}
batur, vigesimo, nempe 610. Comita-
bantur fugientem Patrem fratres, haud
parcius flentes, quam si defuncti exe-
quias duxissent; sed nec isto solatii ge-
nere frui omnibus concessum, nam, qui
Abbatem jussu Regis custodiebant, non
omnibus abeuntem sequendi licentiam
fecerunt, sed illis solum, quos ex Hi-
bernia vel Britannia socios adduxerat,
reli-

Sæculum VII
A. C. 610.

reliquis, qui in Galliis nati erant, reme-
nere iussis. Hos bonus Senex Deo com-
mendabat, sibi que a propriis membris a-
velli videbatur. S. Columbanus Disci-
pulum nullus carior fuit Eustasio, po-
steriore tempore Luxovii Abbate, cuius
Mietius Episcopus Lingonensis, Avuse-
jus, curam singularem gessit.

Cum S. Columbanus Nannetum de-
duceretur navem conscensurus, & in via
ad urbem Antiffiodorum divertisset, di-
xit ad Ragamundum, quem Rex Theo-
doricus Viro Sancto proficiscenti Custo-
dem dederat, memineris, Clotarium,
quem hodie vilipendis, post lapsum trium
annorum Dominum tuum futurum. In
hac profectioe aliqua patravit miracula,
cumque Nivernum pervenisset, inde se-
cundo flumine Ligeri a suis Ductoribus
devectus est Aurelianum, ubi Sancto Vi-
ro in ripa pernoctandum fuit, quia datus
a Rege Custodes non permiserunt, ut
saltem ad visitandas Ecclesias in urbem
intraret. Imo Discipulis ejus panem ad
cœnandum in urbe quærentibus nemo
dare audebat, ne Regis mandata spe-
nere videretur. At mulier ex Syria ho-
spes commiseratione mota eos in domum
suam introduxit, & quæ necessaria erant
suppeditavit. Ipsi ut beneficium red-
derent, ejusdem mulieris virum ab ali-
quot annis cœcum ad S. Columbanum
addo

S. Columba-
nus peregrina-
nus.

adduxerunt, qui ei lumen reddidit. Tu- Sæculum VII
 rone, cum Vir Sanctus licentiam descen- A. C. 610.
 dendi & S. Martini Sepulchrum visendi
 obtinere non posset, navigium prope por-
 tum stetit immobile, itaque desiderio suo
 satisfecit, & totam noctem orans apud
 Sacras Reliquias exegit. Sequenti die
 S. Columbanus ab Episcopo Turonensi
 Leopario ad prandium invitatus Viro
 Principi simul accumbenti & Theodori-
 ci Regis fœderato denunciavit, Regem
 & Liberos ejus intra spatium trium an-
 norum perituros, & totam ejus stirpem
 extinctam iri.

Vir Sanctus Nannetum perductus a-
 liquo tempore ibi commoratus est, & Epist. 3. to.
 verisimile videtur, ex illa Civitate ad 12. Bibl. PP.
 Monachos suos Luxovienses dedisse E- Lug. p. 26.
 pistolam illam Prudentiæ & Charitatis
 notis eximiam. In exordio hortatur, ut
 in hac persecutione constantes sint, &
 imprimis concordiam conservent. Præ-
 cipit, ut obediant Discipulo suo Attalo;
 eidem tamen liberam facultatem dat,
 ut vel apud ipsos remaneat, vel ad se
 veniat. Si autem illinc discedere ve-
 lit, illius Monasterii Fratibus Abbatem
 dat, cui nomen Valdolenus. Tum ser-
 mone ad solum Attalum directo jubet,
 ut remaneat, si id animabus expedire
 crediderit, *Si vero, addit, periculum vi-*
deas, veni ad me; sed loquor de periculis
 &

Sæculum VII & *divisione animorum, quia timeo, ne*
A. C. 610. *etiam in domo vestra super Quæstione de*
Paschate dissensio oriatur, & me absente
vobis desit constantia. In fine subjungit:
Dum hæc scribo, adsunt, qui denunciant,
præparari navigium, quo etiam invitum
in patriam revebar; si autem fugam me-
ditarer, nemo est, qui obstet, imo suspi-
cor, gratum me custodibus facturum, si
fugiam. Plura scribere cupientem tabu-
la plena deficit. Ordinem Charitas scri-
pulosè non curat, hinc in Epistola ista
confusio regnat. Conscientias vestras
scrutamini, si meliores & sanctiores estis
sine me, nolite præsentiam meam expectare,
econtra vero cavete, ne mea absentia vo-
bis sit occasio quærendi libertatem, qua
vos vitiorum servituti manciparet. Si
cognoscitis, vos in via virtutis regredi-
& me absente Attalum toti Monasterio
regendo imparem esse, Congregationem
convocate, & eligite vobis Præpositum.
 S. Columbano in Urbe Nannetensi
 commoranti Sofronius illius loci Episcopus
 non modo nullum solatium attulit
 sed etiam se junxit Theobaldo Comitis
 urgenti S. Abbatis abitum, ut Mandatis
 Regis obtemperaretur. Ecce autem, cum
 navem, qua in Hiberniam devehendus
 erat, incumbentium ventorum impetu
 a portu repulisset, istud navis Dominus
 in omen traxit, & quamvis Viri Sancti
 ra

res & Socios jam recepisset, ipsum tamen ^{Sæculum VII} vectorem habere noluit. Itaque S. Co- ^{A. C. 610.} lombano non solum in diversorium redire licuit, sed etiam quocunque vellet pergere, imo & pecuniam dederunt, necessarium iter facientibus subsidium.

§. VII.

S. Columbanus in Neustria.

Inde abiens Vir Sanctus ad Regem Clotarium II. Chilperici Filium, Francis in Neustria imperantem, & tunc in Oceani littoribus versantem se contulit. Non ignorabat Rex Sanctum Virum a Brunehilde & Theodorico persecutionem pati, hinc venientem tanquam Cœli donum suscipiens, opem prolixè promisit, si in Regno suo Sedem sibi vellet eligere; at S. Columbanus, veritus, ne remanendo similtates inter duos Reges fovere videretur, quod offerebatur accipere recusavit. Eum tamen, quamdiu potuit, Rex apud se retinuit, ejus salutaria monita de vitiis in aula sua grasantibus audivit, & promisit emendationem. Viro Sancto ibi commorante, atque lite inter duos Fratres Theodebertum & Theodoricum circa Regnorum limites exorta, eodem anno 610. ex quo regnabant, decimo quinto, uterque, missis ad Regem Clotarium Legatis, auxiliares copias rogabat. Is S. Columbani *Fred. 6. 37.*

Hist. Eccles. Tom. VIII.

S s con-